اخبار

پس از اعلام اسامی واردکنندگان صلاحیت‌دار کاغذ صورت گرفت

ثبت سفارش برای واردات بیش از ۳۳هزار تن کاغذ چاپ و تحریر و روزنامه

نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ستاد ساماندهی کاغذ از ثبت سفارش بیش از ۲۲ هزار تن کاغذ روزنامه و ۱۱ هزار تن کاغذ چاپ و تحریر، از سوی واردکنندگان مورد تائید این وزارتخانه خبر داد.

به دنبال بروز التهابات در بازار کاغذ، کارگروه کاغذ کشور در آخرین جلسه خود، ضمن موافقت با پیشنهاد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (به عنوان متولی بخش قابل توجهی از مصرف کنندگان این کالای استراتژیک در حوزه‌های نشر کتاب و مطبوعات) با منحصر شدن ثبت سفارش و تخصیص ارز به موسسات و افرادِ مورد تائید و معرفی شده از سوی این وزارتخانه، سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و ستاد تنظیم بازار را مامور صیانت از قیمت‌های تعیین شده از سوی این کارگروه کرد.

متعاقب این تصمیم، فهرست اولیه مورد تائید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که شامل ۱۰ موسسه مطبوعاتی و شرکت (برای ثبت سفارش واردات کاغذ روزنامه)، ۶ موسسه و فرد حقیقی (برای ثبت سفارش واردات کاغذ تحریر و بالکی) و یک شرکت حقوقی (برای ثبت سفارش انواع زینک اُفست) منتشر و به وزارت صنعت، معدن و تجارت ارائه شد تا از طریق بانک مرکزی، ارز مورد نیاز و تعیین شده در کارگروه کاغذ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، به آنها تخصیص یابد.

مطابق فهرست مذکور قرار بر این شده است که ۲۲ هزار و ۲۵۸ تُن کاغذ روزنامه، ۲۱ هزار تُن کاغذ چاپ و تحریر و بالکی و ۳۰۰ هزار مترمربع انواع زینک اُفست، به متقاضیانی که اسامی آنها در این فهرست آمده، اختصاص پیدا کند.

در عین حال، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ضمن اینکه این حق را برای انجمن واردکنندگان کاغذ و مقوا و سایر بخش‌های مرتبط قائل شده تا ضمن معرفی واردکنندگان صلاحیت‌دار و معتمد خود جهت اخذ تائیدیه ثبت سفارش انواع کاغذ و مقوا، در نامه‌ای به رئیس اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران، خواستار معرفی تشکل‌ها، انجمن‌ها و افراد مورد وثوق و دارای صلاحیت و توان مالی به منظور واردات کاغذ چاپ و تحریر تا سقف ۱۵ هزار تُن، تا تاریخ ۲۷ مردادماه جاری شده است. «همایون امیرزاده» نماینده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در ستاد ساماندهی کاغذ درباره وضعیت ثبت سفارش کاغذهای مورد اشاره در فهرست مذکور و نیز تخصیص ارز به موسسات، شرکت‌ها و افراد حقیقیِ اعلام شده، به مهر گفت: موسسات، شرکت‌ها و افراد حقیقیِ معرفی شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به وزارت صنعت، معدن و تجارت، در حال ثبت سفارش تُناژهای تعیین شده کاغذ چاپ و تحریر، بالکی، روزنامه و زینک هستند.

به گفته وی، تاکنون و در حوزه مطبوعات تقریباً همه موسسات مطبوعاتی و شرکت‌های اعلام شده، ثبت سفارش کاغذهای خود را که میزان آن ۲۲ هزار و ۲۵۸ تُن بوده است، انجام داده‌اند اما در حوزه نشر، از ۲۱ هزار تُن تقاضای صورت گرفته، تاکنون برای ۱۱ هزار تُن ثبت سفارش انجام شده است که بخشی از آن ناشی از این است که هنوز اتحادیه ناشران و کتابفروشان تهران، نسبت به معرفی تشکل‌ها، انجمن‌ها و افراد مورد وثوق و دارای صلاحیت و توان مالی به منظور واردات کاغذ چاپ و تحریر تا سقف ۱۵ هزار تُن، اقدام نکرده است اگرچه هنوز برای این کار فرصت دارد. به گفته وی، در حال حاضر نیاز واقعی کشور به کاغذ روزنامه، ٦٥ هزار تن و کاغذ چاپ و تحریر ۳۲۰ هزار تن است و این در حالی است که تولید داخلی کاغذ ۲ هزار و ۸۸۵ تن بوده که کمتر از نیم درصد از نیاز کشور را تامین می‌کند.

گزارشی از روند قهقهرایی تشکل‌های ادبی در ایران

چرا در کار جمعی ناموفقیم؟

از قدیم‌الایام تا کنون همگان بر وجود انجمن‌ها، محافل و کارگاه‌های ادبی فعال و پویا، تاکید داشته‌اند اما هر چه جلوتر آمده‌ایم ...

انجمن‌های ادبی در ایران، حیات پر فراز و فرودی را سپری کرده‌اند. از قدیم‌الایام تا کنون همگان بر وجود انجمن‌ها، محافل و کارگاه‌های ادبی فعال و پویا، تاکید داشته‌اند اما هر چه جلوتر آمده‌ایم از تاثیرگذاری‌های فرهنگی و ادبی این انجمن‌ها بر اهالی ادبیات کاسته شده است.

انجمن‌های داستان و حتی شعر، چه آن‌ها که با حمایت دولتی همراه بوده‌اند و چه آن‌ها که خودجوش سربرآورده‌اند، امروز جزو تشکل‌های موفق ادبی نیستند

همه این عوامل دست به دست هم داده تا اخیرا معاون فرهنگی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی از اجرای طرحی با عنوان شناسه‌دارشدن انجمن‌ها خبر بدهد. پیش تر سیدعباس صالحی با اشاره به قدمت بالای انجمن‌های شعر در ایران و پیشینه موفق انجمن‌های داستان در چند دهه اخیر درباره این طرح گفته بود: «با اجرایی‌شدن این طرح، انجمن‌های ادبی در کشور دارای هویت صنفی می‌شوند و همین راه را برای فعالیت بهتر آن‌ها فراهم می‌کند». اما پرسش دقیقا همین جا است که آیا اجرای این طرح به هموارشدن فعالیت‌های این انجمن‌ها خواهد انجامید، یا مانند اغلب حمایت‌های دولتی از فعالیت‌های فرهنگی و هنری، به فرمایشی‌شدن فعالیت‌های این انجمن‌ها و نهایتا به اعلام اعداد و ارقامی در گزارش عملکردها؟ انجمن‌های ادبی اغلب در مواقعی موفق عمل کرده‌اند که در قالب تشکل‌های مردم‌نهاد و خودجوش به تربیت شاعران و نویسندگان و ترانه‌سرایان پرداخته‌اند. از همین رو، از یک شاعر، یک قصه‌نویس و یک ترانه‌سرا که هر سه تجربه برگزاری انجمن‌هایی را نیز داشته‌اند درباره چند و چون و پیش‌بینی‌های‌شان از کیفیات اجرای این طرح پرسیده‌ایم.

باید آسیب‌شناسی شود

به گزارش هنرآنلاین، حمیدرضا شکارسری، شاعر و برگزارکننده نشست‌ها و انجمن‌های مختلف شعر، طرح شناسه‌دارکردن انجمن‌های ادبی را نیازمند آسیب‌شناسی می‌داند چون معتقد است اجرای آن هم می‌تواند وجود مثبتی را شامل شود و هم سبب‌ساز بروز و ظهور آثار منفی باشد. او می‌گوید: «تا کنون هیچ صنفی برای شعرا تاسیس نکرده‌ایم و همین، سبب‌ساز بروز بسیاری از مشکلات زندگی روزمره برای شاعران بوده است. شاعران برای شعر زندگی و وقت‌شان را می‌گذارند اما به لحاظ صنفی، از سوی هیچ سندیکایی حمایت نمی‌شوند. این فکر که انجمن‌های ادبی را شناسه‌دار کنیم، بالقوه فکر بدی نیست؛ می‌دانیم که تشکل‌گرایی، تفکری اساسا غربی است. این‌که هر گروهی می‌تواند صنف تشکیل بدهد و از حقوق معنوی و مادی خود دفاع کند، غربی است اما با توجه به تغییر شکل و نوع زندگی اجتماعی در ایران، می‌توان آن را پذیرفت و به کار گرفت».

شکارسری اما بر این باور است که برخی نکات می‌تواند چنین سندیکایی را به شدت زیر سوال ببرد: «اما اگر با تشکیل صنف‌ها برای گروه‌های هنری، بخواهیم از آن‌ها انتظارات بی‌جا داشته باشیم و به آن‌ها برای تولید آثار هنری خط بدهیم، دچار آسیب خواهیم شد. ما نشان داده‌ایم نمی‌توانیم از کسی یا تشکلی بدون منفعت‌طلبی‌های‌مان حمایت کنیم. این صنوف را تشکیل می‌دهیم تا بتوانیم به نفع خود از آن‌ها استفاده کنیم. از گروه‌های هنری حمایت می‌کنیم تا هوای ما را داشته باشند. اگر قرار باشد دولت حمایت بکند و هیچ نیت فرامتنی و انتظاری نداشته باشد، این درست و مثبت و خیر است و صواب دارد. اما اگر از آن تشکل، انتظار خلق اثر هنری به نفع خود داشته باشیم، مثلا مجبورشان کنیم طومار حمایت از ما را امضا کنند صرفا به این دلیل که زیر نظر آن‌ها هستیم، خطرناک است».

شکارسری که سال‌ها است جلسات شعر و نقد ادبی در دو فرهنگسرا را اداره می‌کند، بر این ابور است که در گذشته حال و روز جلسات ادبی بهتر بود: «در گذشته، فقط به جلسات ادبی نمی‌پرداختیم. کانون‌های ادبی راه‌اندازی کرده بودیم که پاتوق بود و به دو ساعت نشست شعرخوانی در هفته بسنده نمی‌کرد. ما روزی چند ساعت در کانون‌ها حاضر بودیم. با شعر و نقد ادبی مانوس بودیم، بحث می‌کردیم و کتاب می‌خواندیم. از آن کانون‌های ادبی می‌شد انتظار تاثیرگذاری و جریان‌سازی داشت چنان‌که شاعران بسیاری هم از آن کانون‌ها بیرون آمدند. اما وقتی به جای کانون‌ها به جلسات هفتگی روی آوردیم، از این تاثیرگذاری کاسته شد. در نظر داشته باشید که هر چه قدر هم دوساعت حضور شاعران در یک نشست شعرخوانی مفید باشد، انتظار اتفاق و جریان‌سازی از آن نمی‌توان داشت. در این جلسات نهایتا چهره‌ها شناسایی می‌شوند اما پرورده نمی‌شوند».

در کار تشکیلاتی و پاتوق‌درست‌کردن ناموفق بوده‌ایم

ابراهیم حسن‌بیگی، داستان‌نویس و از موسسان انجمن قلم ایران، معتقد است با تشکیل انجمن‌های مختلف چه به صنف بینجامد و چه جز آن، باید موافقت کرد. او می‌گوید: «از دو سه دهه پیش نیز بنا را بر این داشتیم که انجمن‌ها و کانون‌ها و محافل را تعدد ببخشیم. اما تجربه سی سال اخیر ما در زمینه بالا بردن کیفیت این انجمن‌ها موفقیت‌آمیز نبوده است. اساسا در کار تشکیلاتی و پاتوق‌درست‌کردن ناموفق بوده‌ایم. انجمن‌های داستان و حتی شعر، چه آن‌ها که با حمایت دولتی همراه بوده‌اند و چه آن‌ها که خودجوش سربرآورده‌اند، امروز جزو تشکل‌های موفق ادبی نیستند».

حسن‌بیگی از آن جا که معتقد است انجمن‌های داستان چندان موفق نبوده‌اند، شناسه‌دارکردن فعالیت آن‌ها را مفید ارزیابی نمی‌کند و می‌گوید: «به این طرح خوش‌بین نیستم. هرگونه برنامه‌ریزی از سوی دولت برای فعالیت‌های ادبی منجر به فرمایشی‌شدن شده است. تا فرهنگ فعالیت‌های جمعی در ما شکل نگیرد، هر طرح و ایده‌ای برای انجمن‌ها با شکست مواجه خواهد بود».

این داستان‌نویس همچنین به اشاره به تناقض این‌که «انجمن‌های دولتی، دلیل ناکامی خود را فرمایشی‌شدن و انجمن‌های مردم‌نهاد عدم موفقیت خود را حمایت‌نشدن از سوی دولت می‌دانند»، مشکل اصلی را خود انجمن‌ها و کاستی فرهنگ کار جمعی می‌داند و می‌گوید: «از همین رو، تشکل‌ها نباید به دولت‌ها نزدیک شوند. دولت تنها باید در سیاست‌گذاری‌های کلان شرکت کند. هر وقت فرهنگ رفتار تشکل‌محور را کسب کردیم می‌توانیم با هزینه اعضای انجمن آن را اداره کنیم، نه این‌که به بهانه حمایت زیر بار فرمایش دولتی برویم».

عباس سجادی، موسس و مدیر انجمن ترانه‌سرایان ایران، نسبت به شناسه‌دارشدن انجمن‌های ادبی خوش‌بین است. او معتقد است چون انجمن های ادبی، منابع مالی مستقل و مشخصی ندارند، می‌توانند دست کم به لحاظ تامین هزینه‌ها از این شناسه‌دار شدن بهره ببرند.

سجادی در پاسخ به این پرسش که «آیا شناسه‌دارکردن انجمن‌های ادبی از سوی نهادی رسمی، سبب‌ساز نظارت شدید و دخالت‌های دولتی نمی‌شود؟»، می‌گوید: «به نظرم این‌که نظارت دولتی در صورت شناسه‌دارشدن انجمن‌ها از سوی دولت می‌تواند افزایش یابد، نباید باعث شود از این طرح استقبال نکنیم به این دلیل مشخص که به هر حال چه در صورت شناسه‌دار بودن و چه در غیر این صورت، دولت و دستگاه‌های ذی‌ربط نظارت محسوس و غیرمحسوس بر انجمن‌های ادبی دارند. اساسا هر اتفاق فرهنگی و اجتماعی امروز تحت نظارت است در عین حال به نظرم قصد دولت در این رابطه کمک‌کردن است».

مدیرعامل خانه کتاب:

تیراژ کتاب‌های کودک نسبت به سال گذشته ۳۰۰ نسخه کاهش یافت

مدیرعامل خانه کتاب از کاهش ۳۰۰ نسخه ای تیراژ کتاب‌های حوزه کودک و نوجوان در ۴ ماهه اول امسال نسبت به ۴ ماهه اول سال ۹۶ خبر داد.

به گزارش مهر، نیکنام حسینی پور مدیرعامل خانه کتاب در مراسم اختتامیه مسابقه کتابخوانی «بخوانیم، بفهمیم، بگوییم» با یادآوری اقدام وزارت آموزش و پرورش در سال جاری برای حذف دفترچه‌های نوروزی از چرخه مشق‌های دانش‌آموزی گفت: به همین بهانه ما سعی کردیم از این فرصت استفاده کنیم و فراخوان مسابقه کتابخوانی «بخوانیم، بفهمیم، بگوییم» را در سطح کشور دادیم.

وی با اشاره به دریافت ۵۰۰ فیلم که کودکان در آن به خوانش داستان‌هایش می‌پردازند گفت: این آثار توسط یک هیات داوران مجرب شامل آقایان جعفر ابراهیمی، مصطفی رحماندوست، افشین داورپناه و خانم نسیم خلیلی ارزیابی و در نهایت ۱۲ نفر برگزیده شدند که به ۱۰۰ نفر جوایزی اهدا خواهد شد.

وی با اشاره به اینکه بوشهر با ۳ برگزیده گوی سبقت را از سایر استان‌ها در این مسابقه کتابخوانی ربوده است این موضوع را مرتبط با فعالیت ترویج کتابخوانی در این شهر که پایتخت کتاب ایران نیز هست، دانست.

مدیرعامل خانه کتاب سپس با ارائه آماری از وضعیت کتاب‌های حوزه کودک و نوجوان از بعد از انقلاب تاکنون گفت: در ۴۰ سال گذشته حدود ۲۰۰ هزار عنوان کتاب در حوزه کودک و نوجوان در ایران منتشر شده است که ۶۶ درصد آنها تالیفی و ۳۴ درصد ترجمه‌ای بودند. همچنین از این کتاب‌ها ۴۴ درصد چاپ اول و ۵۶ درصد چاپ مجدد بوده‌اند.

حسینی‌پور در عین حال نسبت به شیب صعودی کتاب‌های ترجمه‌ای حوزه کودک و نوجوان نسبت به آثار تالیفی ابراز نگرانی کرد و هشدار داد در حال حاضر ۴۱ درصد آثار حوزه کودک و نوجوان را کتاب‌های ترجمه‌ای تشکیل می‌دهند.

وی به برنامه‌های موسسه متبوعش در حمایت از کتاب‌های تالیفی اشاره کرد و گفت: امسال هم در طرح تابستانه کتاب که از ۳۰ مرداد تا ۸ شهریور در سراسر کشور برگزار می‌شود، یارانه بیشتری به کتاب‌های تالیفی تعلق خواهد گرفت.

مدیرعامل خانه کتاب در عین حال با اشاره به آمار نشر در ۴ ماهه اول امسال افزود: متاسفانه تیراژ کتاب‌های حوزه کودک و نوجوان نسبت به بازه زمانی سال ۹۶ به طور میانگین حدود ۳۰۰ نسخه کاهش پیدا کرده و از ۲ هزار و ۱۰۰ عنوان به هزار و ۸۰۰ عنوان تقلیل یافته است.

اخبار

اصلاح تابلوهای «ممنوعیت ورود آلات موسیقی» در بوستان‌ها

رئیس کمیته اجتماعی شورای شهر تهران از اصلاح تابلوهای ورودی بوستان‌ها که براساس آن ورود آلات موسیقی ممنوع است، خبر داد.

الهام فخاری در گفت‌وگو با ایسنا، در مورد دلایل نصب تابلوی ممنوعیت ورود آلات موسیقی در ورودی بوستان‌ها گفت: نصب این تابلوها در گذشته بوده است.

وی با بیان اینکه حالا با دقت بیشتر به تابلوهای شهری و توجه به ارزش‌های فرهنگی و هنری و حق قانونی سابقه‌ها و سبک‌های اجتماعی برپایه چارچوب قانونی در شهر باید تابلوهای سلیقه‌ای برداشته شود، افزود: ممنوعیت استفاده از ساز موسیقی چه در بوستان‌ها و چه در سطح شهر قانونی نیست و نظر مدیریت شهری هم نیست و در میان مصوبات شورای شهر تهران نیز چنین مصوبه‌ای درباره ممنوعیت ورود ساز و ابزارهای موسیقی به پارک‌ها وجود ندارد.

رئیس کمیته اجتماعی شورای شهر تهران با اشاره به اینکه موسیقی زبان جهانی و هنر دیرین و بخشی از هستی آدمی است و در همه دنیا به عنوان یک زبان مشترک شناخته می‌شود، ادامه داد: این گونه هشدارنویسی فراقانونی و برخورد نامناسب با موسیقی و اهالی هنر نادرست است. کنار هم قرار دادن این جمله‌های بازدارنده نامرتبط کار نابجایی بوده و شورای شهر تهران بعد از تعطیلات صحن شورا به این موضوع خواهد پرداخت و جنبه‌های مختلف در راستای ارزیابی و اصلاح تابلوهای شهری از جمله این عبارات از تابلوها را دنبال خواهد کرد.

روی تابلوهای پارک مبنی بر ممنوعیت به همراه آوردن آلات موسیقی، قلیان، حیوانات (سگ و ...) و برپایی چادر در سطح پارک‌ها موجب انتقادات اهالی هنر وموسیقی شده بود.

نقطه کور در گالری اُ

نمایشگاه عکس حامد سوداچی در گالری اُ برگزار می‌شود.

به گزارش هنرآنلاین، نمایشگاه عکس‌های حامد سوداچی با عنوان «نقطه کور» در گالری اُ برگزار می‌شود. در این نمایشگاه سی و یک عکس به نمایش می آید که در ابعاد شصت در نود، چهل در شصت، و صد در هفتاد چاپ شده‌اند.

عکس‌های این مجموعه روایتی مستند از جنگ سوریه را مقابل چشم بیننده قرار می‌دهند. نقطه کور منطقه‌ای است که در فاصله برد سلاح‌ها قرار دارد ولی به سبب وجود عوارض و موانع و وضعیت خاص زمین، دیده نمی‌شود.

حامد سوداچی متولد ۱۳۶۳ تهران. کارشناس هنرهای تجسمی است و سه نمایشگاه انفرادی و چندین نمایشگاه گروهی را در کارنامه خود دارد.

علاقه‌مندان برای بازدید از این نمایشگاه می‌توانند ۲۶ مرداد تا ۷ شهریور به نشانی خیابان کریمخان، خیابان سنایی، خیابان شاهین (خدری) پلاک۱۸، طبقه اول مراجعه کنند.

معاون امور هنری:

آموزش هنر، مزیت نسبی است

نشست معاونت امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با مدیران، انجمن‌های هنری و جمعی از هنرمندان استان سیستان و بلوچستان عصر سه‌شنبه ۲۳ مردادماه در معاونت امور هنری برگزار شد.

به گزارش هنرآنلاین، در این نشست انجمن‌های هنری استان سیستان و بلوچستان، مطالبی را درباره وضعیت هنری و نیازهای استان، بیان کردند. سیدمجتبی حسینی، معاون امور هنری در این نشست گفت: خوشبختانه اخیرا نگاه به سرزمین آفتاب و امید، سیستان و بلوچستان، به خاطر حضور انسانیِ مردم استان، شکل گرفته است و با حضور و مشارکت مردم، تصویری از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های استان ارائه شده است. بنابراین نکته مهمی است که احساس محرومیت در استان را به احساس استغنا تبدیل کنیم و سرمایه انسانی را غنیمت بدانیم. معاون امور هنری ادامه داد: آموزش هنر، عرصه و مزیت نسبی است که دراستان سیستان و بلوچستان می‌تواند مورد توجه قرار گیرد و این سرمایه انسانی به موتور مولد برای توسعه حوزه های مختلف فرهنگ و هنر تبدیل شود.

یک اثر کودک منتشر شد

محیط‌بان‌ها به نجات «اشباح جنگلی» رفتند

کتاب «اشباح جنگلی»، جدیدترین اثر پیام ابراهیمی و محبوبه یزدانی به موضوع تخریب جنگل ها و آموزش شغل محیطبانی برای کودکان می‌پردازد.

به گزارش روابط عمومی انتشارات فنی ایران (کتاب‌های نردبان)، این کتاب داستان پدر و پسری را نقل می‌کند که در پی یک ماجراجویی وارد جنگل می‌شوند و قرار است شبی را در آن سپری کنند. تخیلات پدر و پسر داستان را تا جایی پیش می‌برد که آن‌ها با اشباح جنگلی روبه‌رو می‌شوند. در همین حین آن‌ها ناخودآگاه به بخش‌هایی از جنگل صدمه می‌زنند. با رسیدن محیطبان‌ها این ترس و وحشت پایان می‌یابد. ضمن آنکه حیوانات و گیاهان جنگل از آسیب در امان می‌مانند.

مخاطبان این کتاب کودکان ۹ تا ۱۲ سال هستند و قرار است با وظایف محیطبان‌ها و حقوق سایر موجودات زنده آشنا شوند.

کاغذ این کتاب که به قیمت ۷ هزار تومان قابل خریداری است از جنگل‌های صنعتی پایدار تهیه شده است.

داود آزاد:

هنر دچار رکود و پسرفت شده است

داود آزاد گفت: برخی معتقدند آواز ایرانی در این سال‌ها با پیشرفت و موفقیت همراه بوده اما با کمال تأسف من باید به اطلاع برسانم که چنین‌نیست.

به گزارش ایسنا، این خواننده و نوازنده موسیقی ایرانی ادامه داد: برعکس، این هنر دچار رکود، پسرفت و ضعف‌های زیادی شده و اوضاع و احوال خوبی هم ندارد. شاخصهٔ آن هم این است که یک صدا و یک شیوه به عنوان استاندارد آواز معرفی شده و همه به بازخوانی و تقلید از همان یک شیوه و صدای غالب مشغولند. مشکل دیگر این است که مدرسان گرامی آواز به جای کشف قابلیت‌های صدای مخصوص هر هنرجو، به بازخوانی و بازتولید صدای خودشان توسط هنرجو رضایت می‌دهند و هنرجو پس از مدتی صدای خودش را به فراموشی می‌سپارد و تحت تأثیر تشویق و تأیید استادش به همان مسیر غلط ادامه می‌دهد؛ در حالی که هر کس صدا و اثر انگشت خودش را دارد و مدرسان باید در کشف، پرورش و بالندگی همین صدای اصیل و ناب در هنرجو اهتمام ورزند.

جعفرابراهیمی:

لذت کتابخوانی را در کودک کشف کردم

جعفر ابراهیمی (شاهد) و سراینده شعر معروف «خوشا به حالت ای روستایی»عنوان کرد: من لذت کتابخوانی را در دهه ۴۰ و در دوران کودکی کشف کردم و هرگز نمی‌توانم آن را با سایر لذت‌های زندگی‌ام مقایسه کنم.

به گزارش مهر، ابراهیمی در مراسم اختتامیه مسابقه کتابخوانی «بخوانیم، بفهمیم، بگوییم» ادامه داد: آن زمان دسترسی به کتاب مخصوصا کتاب‌های کودک و نوجوان سخت بود و جایی که من لذت کتابخوانی را تجربه می کردم، بالکن خانه‌مان بود که با استفاده از نور کم سوی تیرِ چراغ برق سر کوچه امان تا اذان صبح بیدار می‌ماندم و کتاب می‌خواندم. امروز خوشحالم که آن لحظه‌ها را تجربه کرده‌ام و خوشحال‌تر هستم که بچه‌های امروز محرومیت‌هایی که ما کشیده‌ایم، ندارند. با همه این احوال من اگر دوباره به دنیا بیایم، دوست دارم آن محرومیت‌ها باشد چون احساس می‌کنم در محرومیت‌ها، خلاقیت‌ها بیشتر رشد می‌کند. البته این به معنای ستایش محرومیت نیست.